

*Bud' veleben, můj Pane, matkou zemí,
která nás živí a opatruje
a všelíké plody nám skýtá
i pestré byliny a květy!
Bud' veleben, můj Pane, těmi,
kdož z lásky k Tobě odpouštějí,
i těmi, kdož snášejí nemoci a bědy!
Blahoslavení jsou, kdož trpí v pokoji,
neboť od Tebe, Nejvyšší, korunováni budou!
Bud' veleben, můj Pane, sestrou naší tělesnou smrtí,
které žádný živoucí člověk nemůže ujít!
Běda, kdo zemrou v smrtelném hříchu!
Blahoslavení spojení s Tvou nejsvětější vůlí,
neb druhá smrt jim škody nezpůsobí!
Chvalte a velebte Pána mého
a díky Mu vzdávejte, všichni tvorové,
v pokoře nejhlubší služte Mu! Amen!*

K zamyšlení:

- Co pocítíte při pozorování přírodních krás?
- Spatřujete ruku Stvořitele i v tvorech nebezpečných či odporných?
- Kam až jste ochotni postoupit (s očima upřenými k Ježíši Kristu) při ochraně přírody - na linii od bodu nicnedělání přes např. ptačí krmítka a podporu psích útulků až po extrémní vázání se ke kmenům šumavských velikánů, etické vegetariánství či ekoterorismus?
- Jak vnímáte to, že třeba někdo se stará o dvacet toulavých koček a nesnese se s vlastní rodinou?
- Nacházíte nějaké styčné body s Františkovou spiritualitou a některými východními naukami (např. buddhismem)? Naopak – v čem se zásadně liší?

VTIP MĚSÍCE VTIP MĚSÍCE VTIP MĚSÍCE VTIP MĚSÍCE

Plzeňský zpravodaj bratří a sester MBS SFŘ

TERCIÁŘSKÉ LISTY

Jen pro vnitřní potřebu MBS SFŘ PLZEŇ

NEPRODEJNÉ!

Zasvěcení pontifikátu Panně Marii Fatimské

Fatima. 13.4.2013 Portugalští biskupové přesně za měsíc zasvětili na osobní žádost Svatého Otce Františka jeho pontifikát Panně Marii Fatimské. Slavnostní zasvěcení se uskuteční v rámci mezinárodní pouti, která na místo mariánských zjevení přivede věřící z celého světa. Poutní slavnost povede arcibiskup brazilského Rio de Janeiro, mons. Orani Tempesta, ve dnech 12.-13. května. (Zdroj: web Radio Vatikán)

SLAVÍME NAROZENINY:

23. 05. s. Vadlejchová Alena
29. 05. br. Zdeněk Frundl

JMENINY:

07. 05. s. Stanislava
10. 05. s. Blažena
16. 05. s. Jana
17. 05. s. Paschala

SV. FRANTIŠEK A PŘÍRODA

(podle knihy Mons. Dr. Hilarin Felder OFM Cap.: **Ideály sv. Františka Serafinského**, vydal Kapucínský sekretariát Třetího řádu sv. Františka – Praha IV, Loreta v roce 1948; Hlava čtvrtá, str. 309 – 320) napsal br. Jaroslav Antonín Šedivý

František choval zvláště něžný a živý cit pro přírodu. Celý jeho poměr k přírodě jest v podstatě náboženský. Vychází od Boha a k Bohu se vrací. Od Tvůrce ke tvorům – ode tvora ke Tvůrci.

I. Od Tvůrce ke tvorům

František spatřoval dokonale dobrotu Páně v každém tvorů. Obdivoval se na všech tvorech moudrosti, moci a dobrotě Stvořitelově. Všichni tvorové pocházejí od Boha, všichni jsou s Františkem v nejužším příbuzenství. Byl puzen, aby všechny

tvory chránil, všem pomáhal. Zvláště miloval zvířata (příběhy s vlaštovičkami, bažantem, zajíčkem, línkem, ptáčkem, vlkem z Gubbio), která nemají strach ani ostych před člověkem čistého srdce a prokazují úctu tomu, jenž tak dokonale miloval Stvořitele.

I neživé živly podléhaly lásce světce (opakovalo se rozmnožení chlebů jako v evangeliu, voda se proměnila ve víno, ze skály vyprýstil pramen, oheň pozbyl palčivosti – lékařský zákrok při jeho nemocných očích).

II. Od tvorstva k Tvůrci

Příroda byla Františkovi vůdkyní k Bohu. Za každé umělecké dílo přírody velebil věčného Umělce, celý svět byl před ním jako zrcadlo božské lásky. Ve všem krásnu poznával prvotní Krásu.

Zvláště miloval a pozoroval věci, v nichž poznával náznačky Syna Božího.

1. *Kristus = světlo světa*: proto František miloval světlo a oheň nad ostatní neživé věci a nechtěl jejich působnost nikdy omezovat (nezhasínal svítilny, lampy nebo svíce, nechtěl rušit třpyt, který je odleskem věčného Světla)

2. *Kristus = živá voda; pramen vody, který teče do života věčného; vodu učinil symbolem duševní čistoty a dal se vodou pokřtít*: František si vody nejvíce po ohni vážil; když si omýval ruce, činil to na místě, kde do odtékající vody nemohlo být nohama šlápnuto

3. *Kristus = kámen úhelný*: František byl toho pamětliv, kdykoliv šel po kamení; kráčival tak zlehka, jak jen mohl

4. *Kristus umřel na dřevě kříže a řekl: „Strom má naději: bude-li podťat, zase se zazelená a jeho ratolesti pučí.“*: proto František bránil bratřím, kteří káceli stromy, uřezat je docela; chtěl, aby mohly znova vyrůst

5. *o Kristu bylo psáno: „Já jsem (jako) květ polní a lilium v údolích.“*: proto František nařídil bratru zahradníkovi, aby nesázal všude zeleninu, nýbrž aby nechal kolem zahrady neposázená místa, aby na nich později zelenající se byliny a líbezné květiny vypravovaly o milém Otci nebeském; vyhradil také v zahradě záhon pro vonné a kvetoucí byliny, aby pozorovatele upomínaly na věčnou nebeskou slast

6. *v žalmu: „Červ jsem, a ne člověk.“*: to Františkovi stačilo, aby si vřele zamiloval červíky; zdvíhal je ze země a kladl je na bezpečné místo, aby je mimodoucí nezašlápli

7. nápadná dovednost včel a jejich velmi umělé stavby strhovaly Františka k hlasité oslavě Nejvyššího, zdály se mu odleskem nekonečné moudrosti: v zimě jim předkládal med a nejlepší víno, aby netrpěly hladem

8. *Kristus = Beránek Boží, který sňal hříchy světa*: ovečky a jehňátka Františkovi zpodobňovaly tichost a pokoru Vykupitelovu (příhody s jehňátkem v klášteře, ve stádě s kozami a kozly, dvěma svázanými beránky, které litoval či zachránil)

František byl dokonalým mistrem pravé přírodní mystiky. Pohled do vesmíru se vším, co v něm žije a jest, co jím vane a se vlní, co v něm hoří a svítí, přiváděl ho do zbožné nálady. Z přírody k němu zaznívalo tisíceré „Sursum corda“ (Vzhůru srdce) a naplňovalo ho poznáním Boha, láskou a chválou Boží. I on však zpíval všemu

tvorstvu své neutuchající „Sursum corda“. S pravou holubičí prostotou vybízel každého tvora, aby miloval Stvořitele.

Jsou připomenuty další zázračná chování zvířat ve Františkově přítomnosti (ovečka poklekávající v kostele; pták v poustevně, který jej nočním zpěvem budil k modlitbě; cvrček na smokvoni u Porciunkule, jenž reagoval na Františkovy výzvy; množství ptactva ve spoletském údolí, jež naslouchalo Františkově promluvě – od té doby František vroucně vyzývá všechny ptáky, čtvernohá zvířata, plazy a dokonce i neživé tvory, aby milovali a chválili Tvůrce.

Téměř slepý skládá František „Chalozpěv Božích tvorů na Pána“. Nádherné slunce je obrazem našeho Pána, slunce spravedlnosti. S bratrem měsícem a sestrami hvězdami hlásají dobrotu a moc Věčného. Ve chvalozpěvu pokračují vítr a povětrí, oblaka a vzduch, sestřička pramenitá voděnka, bratr oheň, matka země, zvířata, byliny a květiny, i smrt.

Píseň sluneční ladila sv. Františka, že byl veselý a vroucně Bohu oddán i v nejtěžších utrpeních, v poslední nemoci. Symbolizuje a obsahuje Františkův život a jeho ideály. Františkův život byl jedinou, nepřetržitou písní sluneční.

*Nejvyšší, všemohoucí, dobrý Pane,
Tobě bud' chvála, sláva a čest
a všeliké dobrořečení!
Jen Tobě ony přísluší
a člověk ani hoden není jmenovati Tebe.
Bud' veleben, můj Pane, s veškerým tvorstvem svým,
zvláště se vznešeným bratrem sluncem,
jež tak nádherně nám svítí světlem svým,
jest jasné a září leskem velikým
jsouc, ó Pane, tvým obrazem!
Bud' veleben, ó Pane, od sestry luny i hvězd;
na nebi jsi je stvořil
jasné, skvostné a krásné!
Bud' veleben, můj Pane, bratrem větrem
i vzduchem a mraky,
i počasím, ať jasným či nevlídným,
jímž udržuješ na živu veškeré tvory!
Bud' veleben, můj Pane, i sestrou vodou,
která jest velmi užitečná a pokorná,
spanilá a cudná.
Bud' veleben, můj Pane, i bratrem ohněm,
kterým osvěcuješ noci
a jenž jest krásný a jarý,
mocný a silný!*